

Cartea lui Daniel - Numărul șaiszeci și opt

Dezvăluirea mesajului profetic din Ezechiel, capitolul opt: Legea duminicală și zilele din urmă

Jeff Pippenger
2024-02-01

Capitolul opt din Ezechiel este unul dintre cele mai ușor de înțeles capitole profetice din Scripturi. Capitolul are un punct de plecare distinct.

Și s-a întâmplat, în anul al șaselea, în luna a șasea, în ziua a cincea a lunii, pe când ședeam în casa mea și bătrânii lui Iuda ședeau înaintea mea, că mâna Domnului Dumnezeu a căzut acolo peste mine. Ezechiel 8:1.

Viziunea are un sfârșit distinct în capitolul unsprezece.

După aceea, duhul m-a ridicat și m-a dus, în vedenie, prin Duhul lui Dumnezeu, în Caldeea, la cei din robie. Și vedenia pe care o văzusem s-a ridicat de la mine. Atunci le-am spus celor din robie toate lucrurile pe care mi le arătase Domnul. Ezechiel 11:24, 25.

Viziunea capitolului opt începe în ziua a cincea, a lunii a șasea, a anului al șaselea, chiar cu o zi înainte ca data să se alinieze cu „666”, și, într-adevăr, viziunea este despre legea duminicală, care este semnul fiarei, al cărei număr este numărul „omului fărădelegii”, și totodată numărul celei de-a opta împărății care este dintre cele șapte. Cei care dobândesc biruința asupra numărului „666” primesc sigiliul lui Dumnezeu, iar în capitolul nouă, sigiliul lui Dumnezeu este pus asupra poporului credincios al lui Dumnezeu din zilele de pe urmă.

Și am văzut un alt semn în cer, mare și minunat: șapte îngeri având cele șapte plăgi de pe urmă; căci în ele se împlinește mânia lui Dumnezeu. Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc; iar cei ce biruiseră fiara și icoana ei și semnul ei și numărul numelui ei stăteau pe marea de sticlă, având harpele lui Dumnezeu. Și ei cântă cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului, zicând: Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule Atotputernice; drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al sfinților. Apocalipsa 15:1–3.

Just before the close of probation (for the seven angels with the seven last plagues are going to pour out God's wrath in the next chapter of Revelation), God's last-day people are identified. They have obtained the victory over four things. The word translated as victory means to conquer. The faithful have conquered the beast, the image of the beast, the mark of the beast, and the number of his name. The victory includes the fact that they understand what the four symbols represent. It is only a very small percentage of people who know what those four prophetic symbols actually represent.

Lumea știa odinioară că papalitatea era curva Babilonului din capitolul șaptesprezece, însă, așa cum a identificat Cuvântul lui Dumnezeu, înțelegerea curvei Tirului, care desfrânează cu împărății pământului, este uitată în timpul istoriei Statelor Unite. A dobândi biruința asupra fiarei înseamnă a

împărți drept cuvântul adevărului, stabilind că fiara profeției biblice este papalitatea. În chiar capitolul următor, balaurul, fiara și prorocul mincinos conduc lumea la Armagedon, iar credincioșii lui Dumnezeu din zilele din urmă trebuie să știe cine sunt aceste trei puteri.

I anđeo šesti izli čašu svoju na veliku rijeku Euftrat; i voda njezina presahnu, da se pripravi put kraljevima od istoka sunčanoga. I vidjeh tri nečista duha, kao žabe, gdje izlaze iz usta zmajevih, i iz usta zvijerinih, i iz usta lažnoga proroka. Jer su ovo dusi đavolski, koji čine čudesa i izlaze kraljevima zemlje i svega svijeta, da ih skupe na boj za onaj veliki dan Boga Svemogućega. Evo, dolazim kao lupež. Blažen je onaj koji bdije i čuva haljine svoje, da ne ide gol i da se ne vidi sramota njegov. I sabra ih na mjesto koje se jevrejski zove Armagedon. Otkrivenje 16:12–16.

Victoria asupra fiarei este victoria de a înțelege corect cine este fiara. Pasajul tocmai citat rostește o binecuvântare asupra celor ce veghează și își păzesc hainele, totuși, până la plaga a șasea, timpul de probă s-a încheiat pe deplin pentru toți oamenii. Când Mihail Se ridică, timpul de probă al omenirii se încheie, iar apoi sunt revărsate cele șapte plăgi de pe urmă. Nu mai există nicio cale de a schimba hainele după încheierea timpului de probă, totuși există o avertizare asociată cu plaga a șasea. Acea avertizare are de-a face cu a avea înțelegerea corectă a fiarei înainte de încheierea timpului de probă, iar dacă nu ai această înțelegere, vei pierde haina neprihănirii lui Hristos înainte de încheierea timpului de probă.

„Cei care ajung să fie confuzi în înțelegerea Cuvântului, care nu reușesc să vadă semnificația lui antihrist, se vor așeza cu siguranță de partea antihristului. Acum nu mai este timp pentru noi să ne asimilăm cu lumea. Daniel stă în partea și în locul său. Profețiile lui Daniel și ale lui Ioan trebuie să fie înțelese. Ele se interpretează una pe cealaltă. Ele dau lumii adevăruri pe care fiecare ar trebui să le înțeleagă. Aceste profeții trebuie să fie mărturie în lume. Prin împlinirea lor în aceste zile de pe urmă, ele se vor explica pe ele însele.” Kress Collection, 105.

Dacă o persoană nu înțelege că antihristul este papalitatea, va ajunge de partea papalității sau, așa cum a scris Ioan, va umbla goală și își va arăta rușinea. A dobândi biruința asupra fiarei înseamnă a înțelege că fiara este puterea papală și tot ceea ce este descoperit cu privire la puterea papală. Cei care dobândesc biruința și înțeleg că papalitatea este omul fărădelegii vor trebui să înțeleagă că icoana papalității reprezintă principiul unirii dintre biserică și stat, cu biserica deținând controlul asupra acestei relații.

În cartea lui Daniel, structura fiarei, care este unirea dintre biserică și stat, este reprezentată ca nelegiuirea pustiirii. Nelegiuirea este păcat, iar păcatul care formează fiara papală este acela când împărații își predau puterea autorității papale. Făcând aceasta, ei săvârșesc curvie spirituală, care este nelegiuirea pustiirii la Daniel și chipul fiarei la Ioan.

A obține biruință asupra chipului papal înseamnă a înțelege, prin Cuvântul lui Dumnezeu, că Statele Unite formează mai întâi această relație și o ratifică prin legea duminicală care va veni în curând, iar apoi constrâng întreaga lume să accepte aceeași relație.

Relația dintre biserică și stat care va fi impusă asupra pământului de către Statele Unite constă în faptul că guvernul mondial unic (Națiunile Unite) va intra într-o alianță cu papalitatea, ca putere

care deține controlul asupra acestor aranjamente. A obține biruința asupra icoanei fiarei înseamnă a înțelege, prin Cuvântul profetic al lui Dumnezeu, că icoana fiarei reprezintă tocmai aceste lucruri.

Dobândirea biruinței asupra fiarei și asupra chipului fiarei include dobândirea înțelegerii semnului de autoritate al fiarei (papalității).

Semnul fiarei este obligarea la păzirea duminicii ca Sabat al lui Dumnezeu. Pentru a dobândi biruință asupra semnului este necesară înțelegerea faptului că închinarea de duminică este închinarea la soare și că nu este nimic mai puțin decât închinare păgână la Baal. Biruința cuprinde și adevărul că nimeni nu primește semnul fiarei până când acesta nu este impus oamenilor.

“Dar creștinii generațiilor trecute au păzit duminica, presupunând că prin aceasta țineau Sabatul biblic; și există acum creștini adevărați în fiecare biserică, fără a o excepta pe cea romano-catolică, care cred cu sinceritate că duminica este Sabatul rânduit de Dumnezeu. Dumnezeu primește sinceritatea intenției lor și integritatea lor înaintea Lui. Dar când păzirea duminicii va fi impusă prin lege, iar lumea va fi luminată cu privire la obligația adevăratului Sabat, atunci oricine va călca porunca lui Dumnezeu, pentru a asculta de un precept care nu are o autoritate mai înaltă decât aceea a Romei, va cinsti astfel papalitatea mai presus de Dumnezeu. El aduce omagiu Romei și puterii care impune instituția rânduită de Roma. El se închină fiarei și icoanei ei. Când oamenii vor respinge atunci instituția pe care Dumnezeu a declarat-o a fi semnul autorității Sale și vor cinsti în locul ei ceea ce Roma a ales ca semn al supremației sale, ei vor primi astfel semnul supunerii față de Roma — „semnul fiarei”. Și numai atunci când chestiunea va fi astfel pusă limpede înaintea oamenilor și ei vor fi aduși să aleagă între poruncile lui Dumnezeu și poruncile oamenilor, aceia care vor continua în călcare vor primi „semnul fiarei”.” Tragedia veacurilor, 449.

Aqueles que obtêm a vitória sobre a besta, sobre a imagem da besta e sobre a marca da besta devem também obter a vitória sobre o número do seu nome. No período da história em que a prostituta de Tiro não fora esquecida, o mundo protestante sabia que o papado era o anticristo. Sabiam que Paulo identificara o papado como “aquele iníquo”, “o homem do pecado”, “o mistério da iniquidade” e “o filho da perdição; o qual se opõe e se exalta acima de tudo o que se chama Deus, ou é objeto de culto; de sorte que, como Deus, se assenta no templo de Deus, apresentando-se como se fosse Deus”. Mas agora a grande prostituta de Tiro foi esquecida.

În vremurile trecute au existat diverse aplicații ale izopsefiei, sau gematriei, care demonstau că numărul „666” îl reprezenta în mod simbolic pe papalitate. Un exemplu clasic al acestui fapt este că pe mitra papei sunt înscrise cuvintele Vicarius Filii Dei. Vicarius Filii Dei, care înseamnă „Locuitorul Fiului lui Dumnezeu”, și, prin urmare, se referă la pretenția sa de a ședea în templul lui Dumnezeu, pretinzând că este Dumnezeu. Literele latine din Vicarius Filii Dei echivalează cu numărul șase sute șaiszeci și șase.

Fiara, adică puterea papală, este identificată prin numărul ei, iar numărul ei este „666”; însă omul fărădelegii a primit o rană de moarte în 1798 și a fost dat uitării. În zilele din urmă, rana de moarte urmează să fie vindecată, iar vindecarea răni de moarte arată că Statele Unite mai întâi formează în propria lor națiune un chip al fiarei, iar apoi constrâng lumea să facă același lucru.

Imaginea mondială a fiarei este atât dublă, cât și întreită. Din punct de vedere profetic, ea este dublă, căci este alcătuită dintr-o combinație de biserică și stat, dar este întreită, întrucât este alcătuită din balaur, fiară și prorocul mincinos. Când va fi stabilită unirea întreită a chiar acelor puteri care vor conduce lumea la Armagedon, ele vor fi fiara care este al optulea împărăție, care este dintre cele șapte, și va fi, de asemenea, unirea întreită a celei de-a șasea împărății. Numărul numelui fiarei în zilele de pe urmă este din nou „666”, căci el reprezintă trei împărății care sunt fiecare parte a celei de-a șasea împărății.

A obține biruință asupra fiarei, asupra chipului ei, asupra semnului ei și asupra numărului numelui ei înseamnă a înțelege ghicitoarea că „al optulea este dintre cei șapte”, care este taina din Daniel doi, pe care Daniel s-a rugat să o înțeleagă. Aceasta este un element al Descoperirii lui Isus Hristos care este desigilat chiar înainte de închiderea timpului de probă, căci, așa cum a spus Ioan, „vremea este aproape”. Din acest motiv, cei care dobândesc acea biruință sunt înfățișați ca fiind împreună cu îngerii care varsă plăgile, căci ei dobândesc biruința, sau înțelegerea profetică necesară, chiar înainte de închiderea timpului de probă.

Cei care înțeleg că Apocalipsa lui Isus Hristos este desigilată chiar înainte de încheierea timpului de probă și că numărul „666” este un element al acelei viziuni nu vor trece cu vederea faptul că viziunea din Ezechiel capitolul opt începe în ziua a cincea (care este ziua dinaintea zilei a șasea), în luna a șasea a anului al șaselea. Până la sfârșitul capitolului opt, douăzeci și cinci de bărbați se pleacă înaintea soarelui, iar capitolul nouă îi identifică pe cei care primesc sigiliul lui Dumnezeu.

Contextul viziunii este semnul fiarei și sigiliul lui Dumnezeu, iar viziunea este deschisă chiar înainte de încheierea timpului de probă la legea duminicală, așa cum este prefigurat de numărul „666”. Dar încheierea timpului de probă, care este identificată ca având loc la legea duminicală în Statele Unite, nu este încheierea timpului de probă al omenirii, ci este încheierea timpului de probă numai pentru adventiștii de ziua a șaptea.

Viziunea este prezentată ca având loc în Ierusalim, care este un simbol al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. La promulgarea legii duminicale în Statele Unite, adventiștii de ziua a șaptea sunt singura categorie care, acolo și atunci, este trasă la răspundere pentru lumina privitoare la Sabat.

“Dacă lumina adevărului ți-a fost prezentată, descoperindu-ți Sabatul poruncii a patra și arătând că nu există nicio temelie în Cuvântul lui Dumnezeu pentru păzirea duminicii, și totuși tu stăruiești în a te ține de sabbatul fals, refuzând să sfințești Sabatul pe care Dumnezeu îl numește ‘ziua Mea cea sfântă’, primești semnul fiarei. Când are loc aceasta? — Atunci când ascuți de decretul care îți poruncește să încetezi lucrul duminica și să te închini lui Dumnezeu, în timp ce știi că nu există niciun cuvânt în Biblie care să arate că duminica este altceva decât o zi obișnuită de lucru, consimți să primești semnul fiarei și refuzi sigiliul lui Dumnezeu. Dacă primim acest semn pe frunțile noastre sau în mâinile noastre, judecățile rostite împotriva celor neascultători trebuie să cadă asupra noastră. Dar sigiliul Dumnezeului celui viu este pus asupra aceluia care păzesc cu conștiinciozitate Sabatul Domnului.” Review and Herald, 27 aprilie 1911.

Viziunea din Ezechiel, capitolul opt până la capitolul unsprezece, identifică istoria care conduce până la încheierea timpului de probă pentru Ierusalim. Ea este prezentată ca având loc chiar cu o zi înainte de sosirea numărului „666”, iar capitolul opt identifică o răzvrătire în escaladare înăuntrul Ierusalimului, care culminează cu faptul că frunzașii se închină soarelui, primind astfel semnul fiarei.

Capitolul nouă reprezintă un înger trecând prin Ierusalim (identificând astfel o desfășurare progresivă) și punând un semn de pecetluire asupra unei categorii înaintea îngerilor nimicitori, care apoi îiucid pe toți cei care nu au semnul. Ambele capitole reprezintă o istorie progresivă care conduce la legea duminicală, în care o categorie se închină soarelui, iar cealaltă primește sigiliul lui Dumnezeu. Cei răi sunt apoi îndepărtați din Ierusalim, căci legea duminicală îi separă pe cei răi de cei înțelepți.

Sigilarea care este reprezentată în capitolul nouă din Ezechiel este aceeași sigilare care este reprezentată în capitolul șapte din Apocalipsa.

„Dacă urmează să vină asemenea scene ca aceasta, asemenea judecăți înfricoșătoare asupra unei lumi vinovate, unde va fi locul de refugiu pentru poporul lui Dumnezeu? Cum vor fi ei ocrotiți până va trece mânia? Ioan vede elementele naturii — cutremurul, furtuna și conflictul politic — reprezentate ca fiind ținute în frâu de patru îngeri. Aceste vânturi sunt sub control până când Dumnezeu rostește cuvântul de a le da drumul. Aici este siguranța bisericii lui Dumnezeu. Îngerii lui Dumnezeu împlinesc poruncile Lui, ținând înapoi vânturile pământului, pentru ca vânturile să nu sufle nici peste pământ, nici peste mare, nici peste vreun copac, până când slujitorii lui Dumnezeu vor fi fost pecetluiți pe frunțile lor. Îngerul cel puternic este văzut suindu-se dinspre răsărit (sau de la răsăritul soarelui). Acest înger, cel mai puternic dintre îngeri, are în mână sa pecetea Dumnezeului celui viu, sau a Aceluia care singur poate da viață, care poate înscrie pe frunți semnul sau inscripția aceloră căroră li se va acorda nemurirea, viața veșnică. Glasul acestui înger preînalt avea autoritatea de a porunci celor patru îngeri să țină în frâu cele patru vânturi până când această lucrare urma să fie împlinită și până când el avea să dea chemarea de a le dezlănțui.”

„Cei care biruiesc lumea, firea pământească și pe diavolul vor fi cei favorizați, care vor primi sigiliul Dumnezeului celui viu. Cei ale căror mâini nu sunt curate, ale căror inimi nu sunt curate, nu vor avea sigiliul Dumnezeului celui viu. Cei care plănuiesc păcatul și îl săvârșesc vor fi trecuți cu vederea. Numai aceia care, în atitudinea lor înaintea lui Dumnezeu, ocupă poziția celor care se pocăiesc și își mărturisesc păcatele în marea Zi antipică a Ispășirii vor fi recunoscuți și însemnați ca vrednici de ocrotirea lui Dumnezeu. Numele aceloră care privesc, așteaptă și veghează cu statornicie pentru arătarea Mântuitorului lor—mai stăruitor și mai doritor decât aceia care așteaptă dimineața—vor fi numărate printre cele ale celor sigilați. Cei care, deși au toată lumina adevărului strălucind asupra sufletelor lor, ar trebui să aibă fapte corespunzătoare credinței pe care o mărturisesc, dar sunt ademeniți de păcat, ridicând idoli în inimile lor, stricându-și sufletele înaintea lui Dumnezeu și întinându-i pe aceia care se unesc cu ei în păcat, vor avea numele șterse din cartea vieții și vor fi lăsați în întunericul miezului nopții, neavând untdelemn în vasele lor împreună cu candelile lor. «Dar pentru voi, care vă temeți de Numele Meu, va răsări Soarele neprihănirii și tămăduirea va fi sub aripile Lui.»”

„Această pecetluire a slujitorilor lui Dumnezeu este aceeași care i-a fost arătată lui Ezechiel în viziune. Și Ioan fusese martor al acestei revelații dintre cele mai cutremurătoare. El a văzut marea și valurile vuind, iar inimile oamenilor topindu-se de frică. El a privit pământul clătînându-se și munții purtați în mijlocul mării (lucru care se petrece literalmente), apele ei vuind și tulburându-se, iar munții zguduindu-se de umflarea ei. I-au fost arătate plăgi, ciumă, foamete și moarte, împlinindu-și teribila lor misiune.” Testimonies to Ministers, 445.

Pecetluirea celor o sută patruzeci și patru de mii din Apocalipsa capitolul șapte este, de asemenea, reprezentată în capitolul nouă din Ezechiel, iar îngerul care pecetluiește este îngerul cel mai puternic, care se ridică de la răsărit. Cei care sunt pierduți, ale căror nume sunt șterse din cartea vieții, sunt reprezentați ca neavând „untdelemn în vasele lor împreună cu candelile lor.” Cele două clase din viziunea din Ezechiel capitolele opt până la unsprezece sunt fecioarele înțelepte și neînțelepte din Matei douăzeci și cinci și, prin urmare, ele sunt adventiști.

„Pilda celor zece fecioare din Matei 25 ilustrează, de asemenea, experiența poporului adventist.” Tragedia veacurilor, 393.

Sora White identifică în mod specific Ierusalimul din viziunea lui Ezechiel ca fiind adventismul:

„Adevăratul popor al lui Dumnezeu, care poartă în inimă spiritul lucrării Domnului și mântuirea sufletelor, va privi întotdeauna păcatul în adevăratul lui caracter păcătos. Ei vor fi mereu de partea unei mustrări credincioase și directe a păcatelor care îl înfășoară cu ușurință pe poporul lui Dumnezeu. Mai ales în lucrarea de încheiere pentru biserică, în timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii, care trebuie să stea fără vină înaintea tronului lui Dumnezeu, ei vor simți cel mai profund nedreptățile poporului care mărturisește că este al lui Dumnezeu. Acest lucru este prezentat cu putere prin ilustrația profetului despre ultima lucrare, sub imaginea bărbaților având fiecare în mână o armă de nimicire. Un om dintre ei era îmbrăcat în in, cu o călămară de scriitor la brâu. «Și Domnul i-a zis: Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și pune un semn pe frunțile oamenilor care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor care se săvârșesc în mijlocul ei.» Testimonies, volumul 3, 266.

Viziunea din Ezechiel, capitolele opt până la unsprezece, se adresează în mod direct istoriei adventismului până la legea duminicală și în timpul ei. Ea identifică cele două clase de închinători care se află în Ierusalim (adventism) și este asociată profetic cu Descoperirea lui Isus Hristos, care este desigilată chiar înainte de încheierea timpului de probă, căci primele ei referințe prezintă numărul „666” în simbolism profetic. Făcând astfel, ea identifică unul dintre cele patru lucruri asupra cărora cei înțelepți trebuie să obțină biruință în zilele de pe urmă, iar aceste patru lucruri fac parte din lumina celui de-al optulea, care este „din cei șapte”. Apocalipsa cincisprezece identifică, de asemenea, că aceia care dobândesc biruința asupra celor patru aspecte simbolice ale papalității cântă cântarea lui Moise și a Mielului.

În ziua aceea, Isaia, în capitolul douăzeci și șapte, spune că cei dreپți ai zilelor de pe urmă vor cânta cântarea viei, care este o cântare pe care Mielul a cântat-o când a umblat printre oameni și care identifică un popor ales ce este trecut cu vederea, în timp ce un nou popor ales este selectat. Acea cântare este cântată de „cei înțelepți” ai zilelor de pe urmă în timpul sigilării din Ezechiel

nouă și Apocalipsa șapte. Viziunea lui Ezechiel din capitolele opt până la unsprezece face parte din chiar acea cântare.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„Adevăratul popor al lui Dumnezeu, care poartă în inimă spiritul lucrării Domnului și mântuirea sufletelor, va privi întotdeauna păcatul în adevăratul său caracter păcătos. Ei vor fi mereu de partea unei muștrări credincioase și deschise a păcatelor care îl împresoară cu ușurință pe poporul lui Dumnezeu. Mai ales în lucrarea finală pentru biserică, în timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii, care urmează să stea fără vină înaintea tronului lui Dumnezeu, ei vor simți cel mai profund nedreptățile poporului care se mărturisește al lui Dumnezeu. Acest lucru este prezentat cu putere prin ilustrația profetului despre ultima lucrare, sub chipul bărbaților având fiecare în mână o armă de nimicire. Unul dintre ei era îmbrăcat în in, cu o călămară de scriitor la brâu. «Și Domnul i-a zis: Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și fă un semn pe frunțile oamenilor care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor care se săvârșesc în mijlocul ei.»

„Cine sunt cei care stau în sfatul lui Dumnezeu în acest timp? Sunt ei aceia care, în fapt, scuză relele din mijlocul celor ce mărturisesc că sunt poporul lui Dumnezeu și care murmură în inimile lor, dacă nu pe față, împotriva acelor care ar muștra păcatul? Sunt ei aceia care iau poziție împotriva lor și simpatizează cu cei ce săvârșesc răul? Nu, nicidecum! Dacă nu se pocăiesc și nu părăsesc lucrarea lui Satana de a-i apăsa pe cei care poartă povara lucrării și de a întări mâinile păcătoșilor din Sion, nu vor primi niciodată semnul aprobării pecetluirii lui Dumnezeu. Ei vor cădea în nimicirea generală a celor răi, reprezentată prin lucrarea celor cinci bărbați care poartă arme de nimicire. Însemnați bine acest punct: aceia care primesc semnul curat al adevărului, lucrat în ei prin puterea Duhului Sfânt, reprezentat prin semnul pus de omul îmbrăcat în in, sunt aceia „care suspină și gem pentru toate urâciunile care se săvârșesc” în biserică. Dragostea lor pentru curăție și pentru onoarea și slava lui Dumnezeu este atât de mare, iar vederea lor asupra nespusei păcătoșenii a păcatului este atât de clară, încât sunt înfățișați ca fiind în agonie, suspinând și gemând. Citiți capitolul nouă din Ezechiel.”

„Dar măcelul general al tuturor acelor care nu văd astfel contrastul larg dintre păcat și neprihănire și nu simt asemenea acelor care stau în sfatul lui Dumnezeu și primesc semnul este descris în porunca dată celor cinci bărbați cu arme de nimicire: «Mergeți după el prin cetate și loviți: ochiul vostru să nu cruțe și să n-aveți milă; ucideți cu desăvârșire pe bătrâni și pe tineri, pe fecioare, pe copilași și pe femei; dar să nu vă apropiați de niciun om asupra căruia este semnul; și începeți de la sanctuarul Meu.» Testimonies, volumul 3, 266, 267.